

2013. nyári szám

Kedves Olvasók!

Szeretném világgá rikkantani, hogy itt a nyár, és pár nap múlva a várt nyári vakáció is megérkezik. De csak amolyan fél gőzzel tudom ezt tenni, ugyanis, ha kinézek az ablakon, esőfelhőket látok, és újabban minden reggel félcipőben baktatok az iskola felé, a szandálom számúzva a „melegebb napokra”.

Azért ebben az időben is jó arra gondolni, hogy mindjárt nem kell korán kelni, óráról-óra készülni, a hétvégeket versenyekre áldozni...

Sokatok számára ez a vakáció egy a többi közül. Néhány társatok viszont amolyan „vízválasztónak” látja az idei nyarat, ugyanis június huszadikával számára véget ér valami, ami eddig megszokott volt, és szeptemberben valami „más” kezdődik: a negyedikesek elbúcsúznak a Tancitól és a jól megszokott osztálytermüktől, a nyolcadikosok pedig iskolánknak is búcsút intenek.

A Rikkancs nyári számát Nektek ajánljuk, kedves végzősök. Forgassátok jó kedvvel, reméljük, hogy segít visszatekinteni az elmúlt 4 illetve 8 évre. Sikert kívánunk a nyolcadikosoknak a vizsgákhoz, a negyedikeseket pedig azzal biztatjuk, hogy a tanár nénik és bácsik sem szoktak harapni.

Szép nyarat mindenkinek!

A szerkesztők

VELÜNK TÖRTÉNT A TAVASSZAL ...

A Magyar Nyelv Napja

Mesélek egy izgalmas versenyről, amit a Napsugár folyóirat szervezett Csíkszeredában a Magyar Nyelv Napján.

Péntek reggel indultunk és nagy izgalommal érkeztünk a verseny helyszínére. Nagyon kíváncsiak voltunk arra, hogy milyenek lesznek a feladatok. Egy gyönyörű, a magyar nyelv fontosságát kiemelő megnyitó után kezdődött tizenhat csapat számára a megmérettetés. Csapatunk tagjai (Bende Anita, Lázár Thekla és Varga Janka) a Sugarak nevet választotta magának. Érdekes feladatokban kellett jeleskednünk. A verseny után ebédeltünk, és délután kézművesfoglalkozáson vettünk részt, ahol virágokat készítettünk. Este táncházban voltunk. Reggel elindultunk kirándulni a Csíksomlyó, Madéfalva, Csíkszentdomokos útvonalon, és végül a Csíki Múzeumot látogattuk meg.

Délután került sor a díjkiosztásra. Lélegzetvisszafojtva vártuk az eredményt. Dicséretet kapott a csapat. Oklevelekkel, jutalomkönyvekkel és élménnyel tele indultunk haza.

Varga Janka

Történelmi vetélkedő

Molnár Józsiás halálának 110. évfordulója alkalmából történelmi vetélkedőt szervezett iskolánk az 5-8. osztályosok számára. A vetélkedő központi témája Molnár Józsiás élete és az 1848-1849-es szabadságharc volt. Hat csapat mérte össze tudását, kiknek ügyességét a háromtagú zsűri (Mántó Emese, László Ildikó, Kádár Andrea) értékelte ki. Az esemény a zenetagozatos diákjaink megnyitó előadásával indult, melyen hegedűn és zongorán adtak elő klasszikus darabokat. Az ünnep hangulatát néhány szavaltat és közös éneklés tette színesebbé.

Főszervezők: **Fejér Katalin** történelemtanár, **Mántó Emese** tanítónő.

A résztvevő csapatok:

Ágyúöntők: Esztolyka Botond (V. B), Csillag Abigél (VI. B), Dáni Bernadett (VII. B), Karácsony Kinga (VIII. B)

Ifjú hazafiak: Demeter Orsolya (V. B), Bálint Boglárka (VI. B), Balogh Mónika (VII. B), Voina Laura (VIII. B)

Háromszék: Bartók Pál (V. A), Dimény Áron (VI. A), Demeter Orsolya (VII. A), Héjja Barbara (VIII. A)

Nyergestetői vitézek: Bagoly Nóbert (V. A), Rancz Krisztián (VI. A), Bartók Tímea (VII. A), Pénzes Tekla (VIII. A)

Okos ágyúk: Kinda Ágota (V. B), Fejér Csenge (VI. B), Fejér Bernadett (VII. B), Sós Henrietta (VIII. B)

Székelyföld: Tódor Andrea (V. A), Máthé Adrienn (VI. A), Kovács Attila (VII. A), Csurulya Csongor (VIII. A)

A vetélkedő nyertes csapata az **Ifjú hazafiak**.

Gratulálunk minden csapatnak!

Fürkész - nagyváradai döntő

2013. április 19-20-án iskolánk négy diákja a Fürkész helyesírási és nyelvhelyességi vetélkedő országos döntőjén vett részt Nagyváradon. A tanulók: Czira Borbála, Kinda Ágota (V. B), Tóth Kincső (VIII. A) (felkészítő tanárunk László Ildikó) és Csillag Abigél (VI. B) (felkészítő tanára Kádár Andrea). Két feledhetetlen napot töltöttünk Váradon: szájat tátottunk a sétáló utcában, nagyokat fagyiztunk, jártunk a várban, megcsodáltuk a város gyönyörű épületeit. No, és kicsit vetélkedtünk is, aminek eredményeképpen Kinda Ágota I. díjjal térhetett haza. Gratulálunk!

VELÜNK TÖRTÉNT A TAVASSZAL ...

Zenedélutánok a Múzeumban

2013. április 5-én 17 órától az Incze László Céhtörténeti Múzeumban hagyományteremtő rendezvénynek lehettek tanúi az érdeklődők. A kézdívasárhelyi Molnár Józsiás Általános Iskola zenetagozatos diákjai egy olyan koncertsorozat kezdőakkordjaként léptek fel, amelyet az iskola, a múzeum és a Nostra Vox Egyesület közös programjaként a kéthavonta megszervezendő Zenedélután a Múzeumban címmel álmodtak meg a szervezők.

A nyitókoncerten a megyei és megyék közti hangszerolimpián szereplő diákok adták elő azt a zeneművet, amellyel a versenyen részt vettek. Így hallhattunk fuvolát, trombitát, klarinétot, vadászkürtöt, hegedűt, nagybőgőt, gitárt, zongorát. Akik megszólaltatták: Fábrián Ágnes (III. oszt.), Bardocz Balázs (VIII. oszt.), Bende Anita (IV. oszt.), Tomcic Roland (VII. oszt.), Gergely Zsolt (III. oszt.), Kónya Karola (VIII. oszt.), Török Ákos (VI. oszt.), Tóth Kincső (VIII. oszt.), Bartók Rebeka (VII. oszt.), Kertész Júlia (VI. oszt.), Găncean Hanna (VII. oszt.), Beke Boróka (VII. oszt.), Csüdör Barbara (VIII. oszt.), Bejan Norbert (VI. oszt.), Ferencz Hedvig (VIII. oszt.), Roșca Andreea (VII. oszt.), Ábri László (IV. oszt.).

A következő koncertet május végére tervezik a szervezők Életkorom egy oktáv címmel. Ebben az évben ünnepeljük ugyanis azokat a diákokat, akik 8 évvel ezelőtt a Molnár Józsiás Iskola zenetagozatának gólyái voltak, így idén végzik a VIII. osztályt.

László Ildikó

Elsősegélynyújtás verseny

2013. április 23-án iskolánk diákjai részt vettek a Vöröskereszt által szervezett Elsősegélynyújtás verseny megyei szakaszán.

A SEGÍTŐK 1 csapat tagjai: Tódor Andrea, Adam Anamaria, Veres Brigitta, Bartók Izabella, Kis Éva Kincső V. A osztályos tanulók.

A SEGÍTŐK 2 csapat tagjai: Bartók Rita, Osváth Anita, Kisgyörgy Noémi, Vitályos Dorottya, Pál Noémi VII. A osztályos tanulók, akik **megyei III. díjban** részesültek.

A SEGÍTŐK 3 csapat tagjai: Ábrahám Lilla, Beke Boróka, Szóts Lea, Bartók Timea, Cseh Szabolcs VII. A osztályos tanulók.

A SEGÍTŐK 4 csapat tagjai: Deme Péter, Csurulya Csongor, Beke András, Vargyasi Hunor, Héjja Barbara VIII. A osztályos tanulók

A SEGÍTŐK 5 csapat tagjai: László Erna, Tóth Kincső, Péntes Tekla, Erdélyi Enikő, Virág Anita VIII. A osztályos tanulók, akik **megyei I. helyezést** értek el és **továbbjutottak az országos szakaszra**.

Felkészítő tanárok: Bartók Enikő (VII- VIII. osztály) és Turóczi Olga (V. osztály)

Gratulálunk minden résztvevőnek!

BÚCSÚZUNK

IV. A osztály

Osztályvezető : Mántó Emese

Ábri László
Antal Blanka-Anita
Bandi Zalán
Bende Anita Ágnes
Csüdör Eszter
Csurulya Csanád
Czira Panna
Deme Ernő-Roland
Erdélyi Kinga
Györgyjakab Zalán
Hengán Hunor
Imre Nóra-Júlia
Kalányos Szilveszter
László Ákos
Lázár Thekla-Andrea
Makó Henrietta
Marthi Szabolcs
Orbán Ákos
Szabó Gellért
Tamás Márton
Varga Janka

SZÖSSZENETEK

Véleménykutatás

Kíváncsiak voltunk iskolatársaink véleményére, hogy milyenek látják iskolánk életét. A következő kérdéseket tettük fel a tanulóknak:

1. Az elmúlt év melyik tevékenységére emlékszel a legszívesebben?
2. Miért szeretsz iskolába járni/ miért nem?
3. Mit szeretnél újítani az oktatáson?
4. Mi zavar leginkább az osztálytársaid/iskolatársaid viselkedésében?

Haraly Gergő, IV.B.:

1. A törcsvári kastélyhoz tett látogatásra.
2. Azért szeretek iskolába járni, mert sokat tanulhatok.
3. Szeretném, ha több szünet lenne.
4. Nagyon zavar, hogy az udvaron eldobják a szemetet.

Tankó Kriszta, II. A.

1. A legszívesebben arra emlékszem, amikor Timi tancival csináltuk a táblákat.
2. Azért szeretek iskolába járni, mert itt vannak a barátaim.
3. Ne mondja a tanci, hogy: Ne lógasd a lábad!
4. A nagyok nem köszönnek és fellöknek.

Vargyasi Hunor, VIII. A.

1. A marosi kirándulásra és a jelmezbálra.
2. A barátaimért, és azért, hogy okosabb legyek.
3. Több tornaórát javasolnék, és kevesebb matekórát.
4. Engem nem zavar az osztálytársaim viselkedése.

Szakács Edina, V. B.

1. A legjobb élmény számomra a dévai kirándulás volt.
2. Szeretek iskolába járni, mert itt vannak a barátaim.
3. Több németórát szeretnék.
4. Neveletlenek.

Ádám Annamária, V. A.

1. A bukaresti és a dévai kirándulások.
2. Szeretek iskolába járni, mert barátok közt vagyok.
3. Szünet helyett óra, óra helyett szünet legyen.
4. Zavar, ha csúfolódnak velem.

Tamás Márton, IV. A.

1. Az anyák napjára. Csernátonban tartottuk a Pro Scola Alapítvány udvarán.
2. Szeretek iskolába járni, mert itt nagyon jó dolgokat tanulhatok, és sok barátom van.
3. Szeretném, ha minden nap lenne sport.
4. Nagyon zavar, ha csúfolódnak velem és csúnyán beszélnek.

BÚCSÚZUNK

IV. B osztály

Osztályvezetők: Illés Magdolna - Papp Enikő

Bajcsi Renáta
Balló Ákos-Zoltán
Báni Antónia
Bara-Kádár Beáta
Gäburoi Alex
György Bence
Haraly Gergő
Kartis Levente
Kozma Brigitta-Bernadett
Mátyus Zsolt
Mihály Attila-Zsolt
Rádui Johanna
Simon Emilia
Szabó Barbara
Szabó Beáta

SZÖSSZENETEK

Miért van vége ennek a gyönyörű négy évnek?

Négy éve már, hogy elsőként félve léptünk be az iskola kapuján. Szorítottuk anyukánk kezét. Féltünk az ismeretlentől.

A tanító nénik szeretettel fogadtak bennünket. Türelemmel vezettek be az írás, olvasás rejtelseibe. Majd sorra következtek az érdekes tantárgyak: földrajz, történelem, idegen nyelv. Ahány tantárgy annyi új megpróbáltatás, sikerek és néha kudarcok. Múltak a szürke hétköznapiak, melyek tanulásból, leginkább csak álltak, de ezt is átvészeltük néha rossz, máskor jó kedvvel. Voltak ünnepnapok is. Játékos vetélkedők, meghitt karácsonyok, vidám farsangok, csodálatos kirándulások. S a versenyek, melyeken összemértük tudásunkat más tanulókéval. A kirándulások szép emléke, a tudáspróbák izgalma, a szünetek zsongása örök emlék lesz, mely elkísér minket elkövetkező hosszú útunkon.

Most búcsúzunk a tanító néniktől, kiktől bármikor segítséget kérhettünk, kikre mindig számíthattunk, s kikben megbízhattunk. Köszönettel tartozunk nekik. Kérjük felejtsék el a velünk kapcsolatos rosszakat, s csak a jóra, a szépre emlékezzenek.

Szabó Bori és Bogi

IV.B. S.b.S.

Emlékszem az első kirándulásunkra. Nem volt valami jó idő, mégis nagyon jól éreztem ott magam. Nappal sétáltunk meg játszottunk, este táncoltunk. Kissé féltünk elalvás előtt, de tudtuk, hogy a tancik ott vannak és vigyáznak ránk. Eloszlatták félelmünket. Nagyon fognak hiányozni. (Zsolti)

Örökké emlékezni fogok a kirándulásokra, a táborozásokra, az együtt átélt sok szép közös élményre. Voltak nézeteltéréseink, amolyan lányos vitáink, de hamar kibékültünk.

(Reni)

Fájó szívvel hagyom itt a tancikat. Ők mindig kiálltak mellettem. Hiányozni fog megértésük, és az is, ahogyan türelmesen végighallgattak, ha néha bal kézzel írt szálkás betűimet még jómagam sem tudtam kiolvasni. Ősztől egy új korszak kezdődik az életemben. (Ákos)

BÚCSÚZUNK

VIII. A osztály

Osztályvezető: László Ildikó

Bardocz Balázs
Baróthi Róland
Beke András
Biró Botond-Hunor
Csüdör Barbara
Csurulya Csongor
Deme Péter
Erdélyi Enikő
Farkas Izabella
Ferencz Hedvig
Gondos János-Levente
Györgyjakab Hubert
Héjja Barbara
Horváth Abigél
Kelemen Szilvia
Kertész Andrea
Kocsis Ibolya-Beáta
Kónya Karola
László Erna
Máté Lóránd
Orbán Tamás-Zoltán
Pénzes Tekla
Sütő Boglárka
Szakács Lehel
Szántó Szabolcs
Székely Árpád
Tóth Kincső
Vargyasi Hunor
Virág Anita

A tisztaságra kapott pontjaink története (Mi tudjuk, miről van szó...)

Volt egyszer egy virág, aki nem tudta, hogy mit csináljon. Felült a vonatra, összebarátkozott egy másik virággal. Elkezdték zenélni, kitaláltak egy új hangot. Jött még egy virág, már olyan sokan voltak, hogy utánfutó kellett.

Nagyon melegük volt, ezért fagyit ettek. Olyan sok fagyit ettek, hogy hóemberré váltak. Eljött a tavasz, és a hóemberből nagy pocsolya lett. Egy teliholdas éjszakán a pocsolya egy kukacos almává változott. Másnap arra jött egy kecske, és felfalta az almát.

Ezt a történetet elröhögte a VIII. A egy szülinapi partin.

Erdélyi Enikő és Máté Lóránd

SZÖSSZENETEK

Ebben a négy évben volt jó is, rossz is. Elég nehéz lesz az osztályt itthagyni nyolc teljes év után.

Nagyjából olyanok vagyunk, mint egy nagy család. Hol megvédtük egymást, hol nevettünk egymással, vagy rosszabb esetben egymáson. Hiányozni fognak a tanáraink, akik mindig itt voltak mellettünk.

Hogy mit viszek magammal? Elsősorban rengeteg tapasztalatot. Remélem, hogy sokat tanultam a hibáimból, és próbálom azokat nem elkövetni az új iskolában.

Osztályunkban nagyon sok a kitűnő tanuló, és a legjobb zenészek is itt járnak.

Mivel legtöbbször 8 éve együtt vagyunk, ezért nehéz lesz elválni egymástól...A jó osztályhangulat, a zene mindig felvidított a szomorú időkben is. Üzenem a kisebbeknek, hogy tanuljanak sokat, mert ha el akarják érni a céljukat, akkor küzdeni kell érte. Ha az idő kerekét visszafordíthatnám negyedik végére, akkor sem mennék el ebből az iskolából. Igaz, hogy ennek az iskolának is vannak előnyei és hátrányai, de mégis jó iskola és én szerettem ide járni.

Azt tanácsolom a negyedikeseknek, hogy az elkövetkező években a jó dolgokra figyeljenek, és próbáljanak mindig önmaguk lenni. Ne próbáljanak megváltozni más kedvéért.

Sokszor az volt a rossz, hogy mindenki csak magával törődött.

A zene által sok új dolgot tanultam, amit másképp nem érthettem volna meg. Számomra a negatívumot az egyenruha jelentette.

Vagány volt a nyolcadikos papírrepülőzés, amikor a függönyön több mint száz repülő volt, és jó volt a marosi kirándulás.

Vicces volt a délutánra lefáradt osztály és a sok hülyéskedés.

Jó közösség, sokat nevettünk. Rossz volt, amikor télen szünetre kellett menni, és az, hogy pontozzák, milyen rend van az osztályban.

Már meguntam egy kicsit, de azért még maradnék.

Az V-VIII-as évek számomra is nagyon jók voltak. Jó volt a társaság. Hát az órákat nagyon untam, de másképp jó volt.

A sok év alatt annyi mókában és kacagásban volt részem, hogy attól félek, nemsokára megjelennek a nevetőráncaim. Sokat rosszcsonkoltunk és csintalankodtunk, de úgy gondolom, hogy ezek a mindennapi mulatságok fontosak egy gyerek életében. Ha nem veszünk részt emlékezetes dolgokban, akkor az életünk unalmas és szürke lesz. Néhány példa a jó dolgok közül: repülőzés, kiflicsata, bujkálás a szolgálatos tanárok elől. Én azt hiszem, hogy ezek megbocsátható csínyek.

BÚCSÚZUNK

VIII. B osztály

Osztályvezető: Baricz Kinga

Ambrus Emőke

Bajcsi Richárd

Bende Csaba

Deák Melánia-Katalin

Fábián Alpár-Béla

Fábián Szende

Ferencz Szilvia

Finna Loránd-Krisztián

Fülöp Kristóf

Hengán Noémi

Hengán Norbert

Karácsony Kinga

Kovács Zsolt-Barnabás

Rémán Alpár

Sós Henrietta-Katalin

Temérdek Noémi

Varga Kincső-Katalin

Voina Laura

SZÖSSZENETEK

Annyit tanácsolok Nektek, hogy tanuljatok, legyetek kedvesek és mindig jóra törekedjétek, mert olyan a környezeted, amilyenné te teszed. Ha jóra törekszel és tisztelek a tanárokat és az osztálytársaidat, akkor ők is tisztelnek majd téged és jó lesz az iskolában eltöltött idő.

(Voína Laura VIII.B)

Az eddig elmúlt idő ebben az iskolában nagyon felszabadult volt. Minden diák tudja, hogy ő most gyerek. Ezt használja is ki, de addig is ne felejtse el, hogy tanulni is kell. A játék és szórakozás mellett ne felejtsetek el tanulni, mert megéri. Ne bosszantsátok a tanárokat! Ha megszidnak is, csak azért teszik, mert jót akarnak. Meglátjátok, ha felső osztályosok lesztek, visszasírjátok a türelmes megértő tanáraitokat.

(Fábián Szende VIII.B)

A négy év alatt sok újat tanultunk. Tanultunk hibáinkból, tanárainktól, egymástól. Egy teljesen más világot ismertünk meg. Megismertük az iskola más oldalát, új barátok, új osztálytársak, új tanárok, sok kirándulás, kacagás és szórakozás.

Nehéz itt hagyni ezt az iskolát, de bízom abban, hogy Ti ötödikesek, hatodikosok és hetedikesek ugyanezt fogjátok gondolni az iskoláról. Remélem vigyáztok arra, hogy ne változzon meg, maradjon mindig ilyen.

Kedves ötödikesek !

Tudom nehéz így ötödikben, de meglátjátok, ahogy nőtok, mindig más véleménnyel lesztek az iskola iránt. Ebben az iskolában nem nehéz a beilleszkedés. A tanárok energiát adnak, segítenek a tanulásban, a lecke megértésében. Itt minden tanár tesz azért, hogy többet tudjunk és meg is maradjon az.

Egyetlen fontos szabály, amit ajánlunk, hogy betartsátok: most fogjátok neki tanulni, mert most van az, hogy lerakjátok azokat az alapokat, amelyekből majd később nagy ház lehet, persze az is csak akkor valósulhat meg, ha tanultok folyamatosan.

Higgyétek el, az nem butaság, ezen múlik a jövőtök. Köztünk is vannak olyanok, akik megbánták, hogy nem akkor fogtak neki tanulni.

Egyet jegyezzetek meg: alapok nélkül nincs ház, vagyis alaptudás nélkül el vagy veszve.

(Sós Henrietta Katalin VIII. B)

MI ÍRTUK

Osztálykirándulás a Holdra

Egy nap a tanító nénivel elhatároztuk, hogy osztálykirándulást szervezünk a Holdra. Megbeszéltük az indulási időt, és hogy mit viszünk.

Eljött a várva várt nap és elindultunk Bukarestbe a repülőtérre. Felszálltunk a repülőre, és elutaztunk az Egyesült Államokba, Nevadába, CAP Canady-be. Ott állomásozik az ATLAS nevű űrsikló, amellyel felszállunk a Holdra. Bevittek az előkészítő terembe, ahol felvettük az űrruhákat. Onnan kivitték az űrsiklóhoz. Mindenki elfoglalta a helyét. Hatalmas zaj volt és elindultunk. Negyvenöt percbe telt, amíg kiértünk a Föld légköréből, ahol a sebességünk már 27500 km/h volt. Három napig tartott, amíg kiértünk a Holdra, mert 380000 kilométer a Föld és a Hold közötti távolság. Érkezéskor az űrsikló elfoglalta a helyét a Hold körüli pályán, majd leszálltunk a Hold felszínére. Az osztálytársaimmal sétáltunk a Hold felszínén és holdkavicsokat gyűjtöttünk. Mindenki kipróbálta a holdjárót. A Holdon meglátogattunk sok krátert és hegyet. Visszaültünk a modulba, mellyel elhagytuk a Hold felszínét. Csatlakoztunk az űrsiklóhoz, amely hazahozott a Földre. Sok mindent tanultunk az űrhajós bácsiktól.

Nagyon jól telt, és alig várom, hogy újra meglátogathassam a Holdat.

Györgyjakab Zalán, IV. A.

Eljött a várva várt nap, amikor az egész osztály beültünk egy űrhajóba, és készen álltunk az indulásra. Nagy dübörgés hallatszott az induláskor. Félelmemben összeszorítottam a fogaim és behunytam a szemem. Csak akkor mertem kinyitni, mikor már az űrhajó gyengéden suhan a csillagok közt. Három napi utazás után megérkeztünk a Holdra. Egy kicsit furcsa volt, mert minden nagyon szürkének és lehangolónak látszott. Felültünk egy holdjáróra és mesélni kezdtek a holdkutatásról. Sok érdekességet tudtunk meg. Meglátogattuk azt a helyet, ahol Neil Amstrong és Buzz Aldin első emberként léptek a Holdra. Olyan gyorsan telt az idő, hogy alig vettük észre, hogy már kell visszainduljunk. Sok-sok élményben volt részünk. Számomra ez a kirándulás marad mindig a legérdekesebb.

Hazafelé már nem féltém és végig nyitott szemmel figyeltem a Holdat, amíg már nem látszott. Akkor tűnt fel előttünk a Föld, mint egy hatalmas kék gömb. Ahogy közeledtünk a Földhöz, egyre szebbnek látszott.

Most értettem meg igazán, hogy mi, emberek milyen szép helyen lakunk.

Csurulya Csanád, IV. A.

Egy gyönyörű tavaszi napon a tanci kijelentette, hogy kirándulást teszünk a Holdra. Mindenki írt legalább egy mappára való kutatómunkát. Beosztottuk: én vittem a vizet, Janka gondoskodott az oxigénről, Gellért lefoglalta az űrhajót, ruhákat, és persze egy idegenvezetőt is. Heni hozta az ételt, és persze egy üres mappát teli lappal és írószereket.

Eljött az a csodaszép nap. Felszálltunk, elindultunk. Kicsit kellemetlen volt a felszállás, de megérte.

Megérkeztünk. Kiszálltunk. 2013. május 29-én kitettük a 4. A. osztály zászlóját a Holdra.

Mindenki elcsodálkozott azon, hogy a 80-90 kg-os ruházatban is könnyedén ugráltunk.

Megvizsgáltuk a kőzeteket és rengeteget jegyzeteltünk.

Jó volt tanulmányozni a Holdat. Otthon mindenkiel megosztottuk a jegyzeteket és idén a Rikkancs is vastagabb lesz. Kicsit furcsa volt a Földre lépni újra, de trambulínon pótolhattuk az ugrálást.

Czira Panna, IV. A

MI ÍRTUK

AZ ELRABOLT KIRÁLYKISASSZONYY ÉS A TÚZOKÁDÓ SÁRKÁNY

Egyszer volt, hol nem volt, az Óperencián is túl, ahol a kurta farkú malac túr, volt egyszer egy király. Volt ennek a királynak egy okos leánya. Egyszer ez az okos leány lefeküdt az ágyába és éjfél közepette elrabolta a százfejű tűzokádó sárkány. A sárkány egy messzi-messzi országba vitte, a Sárkányok földjére. A sárkányok a királykisasszonyt meg akarták ölni. Szegény királykisasszony nagyon félt, de mivel nagyon okos volt, azon gondolkodott, hogy hogyan tudna megszökni. Azt találta ki, hogy a sárkányoknak énekel, hogy mély álomba zuhanjanak, hátha így meg tud menekülni. Elénekelte kedvenc altatódalát, amelytől a sárkányok megszelídültek:

Aludjatok sárkányok,
Mert éjszaka van, telehold,
Ne féljetek, vigyázok rátok,
Nem lesz rossz álmotok.

A sárkányok aludtak, mint a bunda és a királykisasszony, habár reszketett a félelemtől, mégis erőt merített a szívéből, elindult és talált egy kijáratot, ahol megszökhett. Eközben az öreg király a kastély összes szobáját átkutatta, de a lányát nem találta sehol. Nagyon megijedt és bánatos lett, hogy hol lehet a leánya. Hívatta gyorsan a legjobb csillagászt, az belenézett a leghosszabb távcsövébe és azon nyomban meg is látta a királylányt a Sárkányok földjén, amint épp egy lyukba beszorult.

Az öreg király a legjobb, legvitézebb katonáit felfegyverezte, a leggyorsabb paripákat felnyergeltette és elküldte, hogy hozzák vissza a királykisasszonyt. Mentek a katonák, vágattak hegyeken-völgyeken, árkon-bokron által és végre megérkeztek a Sárkányok földjére. De abban a pillanatban a lódobogásra felébredtek a sárkányok. Észrevették, hogy eltűnt a királykisasszony és nagy dühükben tüzet okádtak a vitéz katonákra, amiktől azok porrá égtek. Szegény királykisasszony ott maradt beszorulva a lyukba, mozdulni sem tudott, nagyon el volt keseredve, hogy ott fog elpusztulni. Eközben az öreg király fűnek-fának panasolta bánatát az elrabolt leányáról. Meghallotta egy vitéz királyfi, és vállalkozott is, hogy megmenti a királykisasszonyt. El is indult bátran, ment, mendegélt és nagy fáradtan három nap után megérkezett a Sárkányok földjére. Ott megküzdött a gonosz sárkányokkal és megmentette a királykisasszonyt.

Hazatértek az öreg királyhoz, aki örömeben a királykisasszonyt hozzá adta feleségül, mert hogy a királykisasszonynak is nagyon tetszett az ifjú vitéz. Megtartották a lakodalmat, három éjjel és három nap ettek, ittak, táncoltak. Még ma is élnek, ha meg nem haltak.

Az előkészítő B osztály közös meséje.

MI ÍRTUK

Ferencz Hedvig (VIII. A): Gyönyörűen havazott

Gyönyörűen havazott, de már jó ideje, így mindent betakart a friss hó. A ragyogó nap sugarai fel-feltűntek a hatalmas fák ágai közt és olyan csend ült az erdőn, mint még egyszer sem. Szerettem volna magamba szívni a látványt, hogy majd akármikor elővehessem, mikor egy kis nyugalmat szeretnék. Megnyugtató volt itt lenni, főleg a legjobb barátnőmmel.

Olíviával lassan ballagtunk egymás mellett, de ami a legfurcsább, csendben. Mindketten elmerengtünk valahová, én a látvány összes apró részét próbáltam magamba gyűjteni, ő meg... Nem tudom. Talán ő is. Aztán láttam, hogy lehajol. Tudtam, hogy mire készül, így én is mosolyra húztam a számam. Jó volt tudni, hogy vége a csendes, merengő pillanatoknak. Még akkor is, ha újra veszíteni fogok. A hógolyózásban mindig Olívia volt jobb. Nagyon jól célzott, sosem vétett el egy dobást sem, mindig sikerült eltálcálni. Ilyenkor általában elfutottam előle. És pár értelmetlen dobásom után, amelyek meg sem közelítették Olíviát, most is így tettem. Futás közben is landolt pár hógolyó a hátamon, és Olívia hangos nevetésben tört ki. Nekem is nevetnem kellett.

Sokáig futottunk és rá kellett jönnöm, hogy Olívia még a futásban is sokkal jobb, mint én. Egyre közelebb hallottam a zihálását és a kacagását. Egy idő után már azt sem tudtam merre járunk, és szerintem ő sem. Az erdőt betöltötte hangos nevetésünk, és bármerre néztünk, ugyanazt láttuk: hatalmas fákat és rengeteg havat. Aztán már éreztem, hogy nem bírom tovább, úgyhogy feladtam és hanyatt vágódtam. Olívia mellém dőlt, és már csak a lihegésünk hallatszott. De aztán már az sem. Újra csend lett, és mindketten a kék eget bámultuk. Eszembe jutott, hogy hányszor feküdtünk már így, egymás mellett az eget bámulva, és a felhők formájával játszadozva. Sok kellemes emlék bújta elő hirtelen, és újra a formákat akartam nézni, együtt nevetve azokon. De egy felhő sem volt az égen. Eszembe jutott, hogy nagyapa mindig azt mondta, hogy ez nem jelent jót. Ilyenkor sosem járt ki a házból és sosem jött be az erdőbe, bár soha senki sem értette, hogy mitől fél ennyire. Minket sem engedett ki ilyenkor, így muszáj volt bent játszsanunk.

Morgást hallottam. Elmosolyodtam és megböktem Olíviát, mire ő felém fordult és felvette azt a „Hm? Mi az, én nem csináltam semmit.”-arc kifejezést. Tudtam, hogy ő morgott. Kiskorunkban kezdte, amikor még nagyapával együtt ültünk a kandalló mellett. Nagyapa sokat mesélt nekünk. Sok legendát tudott, és mi mindig élvezettel hallgattuk őket. Legtöbbjük valamiféle farkasokról meg különleges emberekről szólt, akiket mindig nagyon félelmetesnek írt le. Mindig azt láttam az arcán, hogy retteg tőlük, de sosem értettem miért hisz ennyire ezekben a régi legendákban, amelyeket talán még az ő nagyapja mesélt neki.

Olívia mindig ijesztgetett, mindig meglepett valahol váratlanul és rám mordult. Nagyon nem szerettem. De most, hogy nagyok voltunk, már csak nevettem a próbálkozásain.

Újból hallottam a morgást.

-Olívia! Hiába morogsz, nem ijedek meg. Már nem vagyunk kicsik. - Olívia újra felém fordította a fejét, majd felkönyökölt.

-Jaj, Emma! Most, hogy már nem láthatom a rémült arcodat a morgás hallatán, nem lenne élvezet ijesztgetni. Nem tudom mit hallottál, de én semmit sem. Talán túl sokat ijesztgettelek az évek során. - mosolygott és, én akartam hinni neki, de tudtam mit hallottam.

Olívia visszafeküdt és lehunyta a szemét. Ha ő nem hallotta, talán mégiscsak képzelődtem. De aztán újra hallottam. És láttam, hogy felpattan a szeme. Most már ő is hallotta. Felült, majd rám nézett.

-Talán ideje visszamenni a faluba. - A hangja komoly volt. Nem mondta, de tudtam, hogy most ő is hallotta amit én. Bólintottam, majd felálltunk. Újra hallottam. Mindketten összerezettünk. Hirtelen eszembe jutott nagyapa és az ostobának hitt történetei. Meg a felhők. Tudtam, hogy nem szabad, mégis pánikba estem. Olívia megfogta a kezemet. Az ő szemében is láttam a pánikot. Nem akartam hátra nézni, de mégis megtettem. És elállt a lélegzetem. Sőt, talán a szívem is megállt egy pillanatra. Sikítani akartam, de egy hang sem jött ki a számon. Egy hatalmas fehér farkas állt előttünk, és hatalmas kék szemei voltak. Gyönyörű volt, viszont rettentő csúnyán nézett ránk. Dühösen.

Újból ránk vicsorgott. Olíviával egymás kezét szorítva kicsiny léptekkel hátrálni kezdtünk, a farkas pedig közelebb jött. Úgy tűnt, mintha egyre dühösebb lenne, majd felvonyított, de egy idő után már nemcsak az ő vonyítását hallottam. Olíviával összenézettünk. Rettegést láttam a szemében. Én is rettegtem.

Egy másik farkas lépett elő egy fa mögül. Gyönyörű barna bundája volt, és aranysárga szeme. De ő nem ránk mordult, hanem a fehérre. A fehér farkas kék szeme szikrázott a dühtől és szigorú tekintettel a barna felé fordult, mire az meghúzódott. Majd újra felénk fordult. Láttam milyen feszültek vagyunk, mozdulni sem mertünk. Közelebb jött, majd még egyet vonyított. Ebben a pillanatban egy sötét farkas lépett elé. Majd egy fekete. Majd még egy sötét és még egy fekete. Mind ránk vicsorogtak. És egyre többen lettek. Kétségbeesetten Olíviára néztem és láttam, hogy ő is ugyanarra gondol, amire én. Mit tehetünk volna mi ketten ennyi

MI ÍRTUK

farkassal szemben? Futni kezdtünk. Nem tudtuk hol vagyunk és merre tartunk, csak hajtott a félelem. A farkasok felvonyítottak a hátunk mögött. Természetesen a nyomunkba eredtek. Szörnyű volt. Azt hiszem még sohasem féltem ennyire. Az életünkért szaladtunk, kézen fogva és szörnyen megrémülve. Borzalmas érzés volt. Tudtam, hogy ha egyszer is megbotlom és elesem, többet nem kelek fel. Soha. Aztán már csak azt éreztem, ahogy Olívia keze kicsúszik az enyéméből. Rémülten fordultam hátra és láttam, ahogy ott feküdt és ijedt, könnyes tekintettel nézett rám. Láttam a farkasokat is mögöttem. Egyre jobban közeledtek. Visszafutottam hozzá, kézen ragadtam, de mielőtt felállt volna, a fehér farkas elkapta a lábát és húzni kezdte.

-Emma!- Soha nem hallottam ilyen kétségbeesett, riadt kiáltást a szájából. Húztam őt, de nem sokat értem egy ilyen farkassal szemben. Mindketten sírtunk.

-Emma, vigyázz!

Megfordultam és láttam, hogy az egyik hatalmas szürke farkas tart felém, vérszomjas tekintettel. Olíviára néztem és éreztem, hogy már nem sokáig bírom tartani őt. Aztán Olívia keze kicsúszott az enyéméből. A szürke farkas már félelmetesen közel volt és nem tudtam mit csináljak.

-Vissza! - Nem ismertem a hangomra. Ez tényleg én voltam? Az én számból jött ez a kétségbeesett és elszánt kiáltás? Reszkettem. És a faág is, amit a farkasra szegeztem, reszketett a kezemben. A farkas szemébe néztem és valahogy olyan ismerősnek tűnt. Tudtam, hogy nem azért torpant meg, mert megijedt tőlem. Tudta, hogy félek tőle, és egyszerűen csak azért állt meg, mert ő így élvezte a helyzetet. Élvezte végignézni, ahogy kikészülök.

-Emma!- Olívia hangja már egész távolról jött. Elkaptam a tekintetemet a farkasról, de hiába forgattam a fejemet, Olíviát sehol sem láttam. Sem a többi farkast. A szürke farkas pedig kihasználta a helyzetet. Rám vetette magát. Hangosat vonyított, miközben a hatalmas mancsai a mellkasomat nyomták, a nyála meg rám csöpögött az óriási fogai közül. Közelebb hajolt és tudtam, mire készül. Lehunytam a szemem és felkészültem a mérhetetlen fájdalomra. A családomra, nagyapára gondoltam és Olíviára, aki talán most ugyanígy gondol rám. Aztán minden véget ért.

Legalábbis ezt hittem. De azt vettem észre, hogy már nem érzem a nyomást a mellkasomon, és hogy egy szürke meg egy barna farkas verekszik előttem. Felültem. Az a barna a farkas volt. Az, amelyik rámordult a fehérre. Nem értettem mi történik de felálltam és rohanni kezdtem. Olíviát kerestem, de sehol sem láttam.

Aztán mégis. Megláttam. De nem így akartam látni. Láttam, hogy megsebesült, ott, ahol a fehér farkas elkapta. Három farkas állt vele szemben és én nem tudtam mit tehetnék. Kétségbeesetten kutattam a fejemben valami megoldás után. Hirtelen a barna farkas lépett mellém. Eszembe jutott a szürke, de... Már nem kellett amiatt aggódnom. Megölte. Láttam, ahogy élettelenül, véresen fekszik kicsit odébb. A három farkas Olívia felé indult, mire én is feljűk indultam. De a barna farkas elállta az utamat. Nem értettem miért, de nem volt időm ezen gondolkodni. Olívia veszélyben volt és semmit sem tudtam tenni, hogy megvédjem őt. Rám nézett, aztán a három farkas a szemem láttára vetette rá magát. Nem akartam hinni a szememnek. A legjobb barátnőm ott feküdt én meg tehetetlen voltam. Hallottam, ahogy a nevemet kiáltja. Utoljára. Aztán újra csend lett.

Dermedten álltam ott és rettentő fájdalmat, keserűséget és dühöt éreztem. Éreztem a hisztérikus kiáltást ami kitörni készült belőlem, de mégsem jött. Csak álltam ott, mellettem a barna farkassal és reméltem, hogy ez csak egy rémes álom amelyből majd felébredek, de rá kellett jönnöm, hogy nem az. Ezek a nyomorult vadállatok, amelyekből a nagyapám rettegett, megölték a legjobb barátnőmet, akit talán már a testvéremnek is mondhattam volna. A barna farkas szánakozó arccal nézett rám a nagy sárga szemével, és azon tűnődtem, miért olyan emberi a szeme. Olyan érzés volt ott állni, mintha száz sőt, több ezer darabra hullanék.

Nem tudom mégis miféle farkasok voltak ezek, de a szemük és Olívia ijedt, hisztérikus tekintete örökre az elmémbe ivódott. Azóta egyszer sem mentem be az erdőbe, főleg nem akkor, amikor felhőtlen volt az égbolt. De majd egyszer be-megyek. És kiengedem azt a hisztérikus sikítást, ami azóta is kínoz.

Virág Anita (VIII. A) Apróhirdetések

Van egy titkod,
Mit elzárnál?
Végy lakatot
Anitánál!

Elfelejté, mi a dolga?
Nem tudja, hogy ki az Olga?
Nem hat gyógyszer, nem hat a teszt?
Vegyén Anitától NOTESZT!

S Z Á M V E T É S

Kipróbáltuk, jól bevált!

Gondolatok az első előkészítő osztály végén

“Iskolás lett Laci, Sára
és a többi jóbarátja.
Anyu kezét szorongatva
léptek be az iskolába.
.....

Év végén meg nincs más hátra,
készülni kell a szép nyárra.”
(Tali Gitta: Iskolás vagyok)

Micsoda boldogság és dicsőség az első iskolatáska! Szeptemberben sok újdonsült kisdiaáknak, szülőnek és pedagógusnak kitarult egy új világ.

A 2012-2013-as tanévben nagy újdonság volt, hogy nem csak az I. osztályosoknak volt ez egy izgalommal teli indulás, hanem azoknak a hat ill. majdnem hét éveseknek is, akik idén először jöttek iskolai előkészítő osztályba.

Mindenki nagy izgalommal várta az új eseményt. A szülők idegenkedtek leginkább a változástól, de másfél-két hónap után már biztosak voltak abban, hogy igenis itt a helyük a gyerekeiknek. Ugyanúgy a gyerekek is azt nyilatkozták az előző “Rikkancs”-nak decemberben, hogy “jó volt az ovi, de most már megnőttünk és jobb a sulí”.

Minden elvárásnak megfelelt az előkészítő osztály. A gyerekek szívesen jönnek és büszkéek arra, hogy iskolások, a szülők örülnek, hogy kis csemetéik milyen könnyen vették az év elején még oly nehéznek tűnő akadályokat, pedagógusként pedig elmondhatjuk, hogy ezzel a kompetencialapú tantervvel meg tudtuk teremteni minden tanuló fejlettségének megfelelő élmény- és tapasztalatszerzést.

Nagy kihívás volt számunkra, nagyfokú rugalmasságot igényelt, hogy minden neveléstartalom egyszerre komoly és játékosan könnyednek tűnjön, a gyermekek számára közvetlenül felfogható legyen és hogy mindenki maga találja meg a választ a felvetett problémára, motiváltak legyenek, sikerélményekhez jussanak.

Az előkészítő osztályról, ha csak azt mondhatnánk el, hogy azt a célt szolgálta, hogy átmenetet biztosítson, hidat képezzen az óvoda és az iskola között, akkor is nagy dolgot jelentene, de így, hogy emögött mennyi értékes munka gyümölcsét szakíthattuk le, meghatványozódik a jelentősége.

Több generációs tanítói tapasztalat után, az első előkészítő osztály végén elmondhatjuk, hogy igenis itt a helye az iskolai előkészítésnek. Együtt kell becsomagolnunk arra az útra, amit majd együtt fogunk végigjárni, s útközben együtt tudjuk majd, hogy mit honnan kell elővinnünk a batyuból.

Így már jól az iskolára és egymásra hangolva, sokkal könnyebben vesszük majd az akadályokat, és sokkal több időnk jut majd a játékra is.

Szabó Katalin, Barta Enikő tanítónők

ISKOLA MÁSKÉNT

CSAK ÍGY TOVÁBB

IV. A osztály:

1. Mesék szárnyán mesevetélkedő megyei szakaszán 3. díj a Törpikék csapatnak (Bende Anita, Imre Nóra, Lázár Thekla, Bandi Zalán) és az Okoskák csapatnak (Csüdör Eszter, Czira Panna, Makó Henrietta, László Ákos)
2. Fürkész helyesírási verseny megyei szakaszán dicséret Bandi Zalánnak és Bende Anitának
3. Zrínyi Ilona matematika verseny megyei szakaszán 2. díj Erdélyi Kingának
4. A Kenguru matematika verseny országos szakaszán vettek részt Czira Panna és László Ákos
5. Kőrösi Csoma Sándor anyanyelvi verseny körzeti szakaszán dicséret Bende Anita, Lázár Thekla részére
6. Kis matematikusok versenye – körzeti szakasz – 1. díj Erdélyi Kinga, 3. díj Bandi Zalán, Csüdör Eszter dicséret
7. „Szólj szám” Kőrösi Csoma Sándor anyanyelvi vetélkedő országos szakaszán dicséret a Sugarak csapatnak (Bende Anita, Lázár Thekla és Varga Janka)
8. A Kenguru Felfedező versenyen kitűnő eredményt értek el: Erdélyi Kinga, Imre Nóra, Szabó Gellért, László Ákos, Csüdör Eszter, Bende Anita, Marthi Szabolcs. Nagyon jól teljesítettek Bandi Zalán, Makó Henrietta és Lázár Thekla.
9. A Háromszéki népdalbarátok vetélkedő megyei szakaszán Bende Anita II. díjban részesült
10. A hangszerolimpián (hegedű) Bende Anita dicséret
11. A Bolyai matematika csapatverseny megyei szakasz III. díját (Erdélyi Kinga, Bandi Zalán, Györgyjakab Zalán) vehették át

IV. B. osztály

Mesék szárnyán – 3 fordulós mesefeldolgozó vetélkedő

Szabó Barbara	(I.-II.-III. forduló)
Szabó Beáta	(I.-II.-III. forduló)
Rádui Johanna	(I.-II.-III. forduló)
Haraly Gergő	(I.-II.-III. forduló)
Bara-Kádár Beáta	(I.-II. forduló)
Bajcsi Renáta	(I.-II. forduló)
Kozma Beáta	(I.-II. forduló)
Lukács Zsombor	(I.-II.forduló)

Vidám Versek Versmondó Verseny

Lukács Zsombor III. Díj
Szabó Barbara Dicséret

Matematika verseny

Szabó Barbara körzeti II.díj, megyei

Kenguru szövegfeldolgozó (kitűnő)

Szabó Beáta
Rádui Johanna
Bajcsi Renáta
Bara-Kádár Beáta
Lukács Zsombor

Angol nyelvű Kenguru

Haraly Gergő IV. Osztályosok között I. hely

Zrínyi Ilona Matematika verseny

Szabó Barbara megyei díjazott

Megyei mezei futó verseny

Haraly Gergő V. hely

CSAK ÍGY TOVÁBB

III. A osztály

1. A Zrínyi Ilona matematika verseny megyei szakaszán Vargyasi György a 14., Szakács Előd pedig a 19. helyen végzett.
2. A Vidám versek és a Kányádi Sándor versmondó verseny körzeti szakaszán Gergely Zsolt III. díjban, Barti Rebeka dicséretben részesült.
3. A mesemondó verseny körzeti szakaszáról Gergely Zsolt III. díjjal tért haza.
4. A Népdalbarátok vetélkedőjén Gergely Zsolt körzeti I. és megyei II. díjat szerzett.

I. B osztály

1. A Fürkész helyesírási és nyelvhelyességi verseny megyei szakaszán ügyesen teljesítettek: Deák Dorka (II. díj), Sós Karola (III. díj), Imreh Lóránt (III. díj), Ráduly Zoltán, Kozma Eszter (dicséret), Ilyés Kriszta és Molnár György.
2. A Vidám Versek Versmondó Vetélkedőjén Ilyés Kriszta dicséretben részesült, Opra-Tamás Roland I. díjas lett, a megyei szakaszon pedig dicséretet szerzett.
3. A Kányádi Versmondó Versenyen Ilyés Kriszta III. díjas, Opra-Tamás Roland I. díjas lett, a megyei szakaszból Opra-Tamás Roland dicsérettel tért haza.
4. A matematika Kengurun Kitűnő minősítésben részesült: Sós Karola, Ciuperca Eduard-István, Imreh Lóránt és Székely Tas.
5. A szövegértő Kengurun az I. B osztály Kitűnő minősítésben részesült.

Felső tagozat

- A **magyar nyelv és irodalom tantárgyverseny** megyei szakaszán Czira Borbála (V. B) és Kinda Ágota (V. B) **dicséretben** részesült, Demeter Orsolya (V. B), Horváth Abigél (VIII. A), Kónya Karola (VIII. A), Sütő Boglárka (VIII. A) Ferencz Hedvig (VIII. A), Deák Mihály (VII. B), Fejér Csenge (VI. B) és Bálint Boglárka (VI. B) ügyesen teljesítettek. Felkészítő tanárunk László Ildikó és Kádár Andrea.
- A **Fürkész helyesírási és nyelvhelyességi verseny** mindkét szakaszán ügyesen szerepeltek növendékeink, Czira Borbála (V. B), Kinda Ágota (V. B), Csillag Abigél (VI. B) és Tóth Kincső (VIII. A) az **országos** szakaszon képviselték iskolánkat, ahonnan Kinda Ágota **I. díjjal** tért haza. Felkészítők: Kádár Andrea és László Ildikó.
- Ferencz Hedvig VIII. A osztályos tanuló a Szent György Technológiai Líceum által meghirdetett *Jövőkép* témájú prózaíró pályázaton **I. díjban** részesült. Felkészítő tanára László Ildikó.
- A római katolikus vallás olimpiász megyei szakaszán Kelemen Szilvia (VIII. A) és Fejér Bernadett (VII. B) dicséretben részesültek. Felkészítő: Koronka Éva-Gyöngyvér.
- A **református vallás olimpiász** megyei szakaszán Tótor Andrea (V. A) dicséretet szerzett. Felkészítő: Kocsis Ildikó.
- A **román nyelv és irodalom tantárgyverseny** megyei szakaszán Sütő Boglárka (VIII. A) II. helyezést ért el. Felkészítő: Nagy Mónika.
- A **Raluca Ripan kémiai verseny** megyei szakaszáról Găncean Hanna (VII. A) III. díjjal, Fejér Huba (VII. B) pedig dicsérettel gazdagította iskolánkat. Felkészítő tanárunk Keresztessy Annamária.
- A **Zrínyi Ilona Matematika Verseny** megyei szakaszának csapatversenyén az V. osztály csapata: Czira Borbála, Kinda Ágota és Bagoly Norbert **II. helyezést** ért el.
- A **matematika olimpia** megyei szakaszán **III. helyezést** értek el az V. osztályból Bagoly Norbert és a VIII. osztályból Sütő Boglárka.
- Az **Erdélyi Magyar Iskolák Matematika Versenyén** Horváth Abigél VIII. osztályos tanuló a megyei szakaszon **III. díjat** szerzett, és a Nagyváradon szervezett országos szakaszon pedig **dicséretet** kapott. Felkészítő tanár: Kiss Magdolna
- A **Kenguru matematika verseny** országos szakaszán a következő diákok képviselték iskolánkat: az V. osztályból: Czira Borbála, Kinda Ágota, Demeter Orsolya; a VI. osztályból: Dimény Áron, Bálint Boglárka és Kocsis Szeréna.
- A **Csillagszerző matematika** verseny megyei szakaszán III. helyezést ért el a VII. osztályból Fejér Huba, a VIII. osztályból Sütő Boglárka.
- A **Zrínyi Ilona matematika verseny** megyei szakaszán dicséretben részesült: Dobri Anita (VII. A), Horváth Abigél (VIII. A), Sütő Boglárka (VIII. A), Csurulya Csongor (VIII. A). Felkészítő tanárok: Kiss Magdolna, Baricz Kinga.

CSAK ÍGY TOVÁBB

Fürkészek

Ferencz Hedvig

Aranyköpések

- Simon István versében leírja Arany János viszonyát Petőfi Sándorral.
 - A műmesének tudhatjuk a költő nevét, de a népmesének nincsen.
 - Az állatmese 3 jellemzője: állatmese, tréfás mese, varázsmese.
 - A műmesében csak hazugságok fordulnak elő.
 - A népmesében népek szerepelnek és népmondások fordulnak.
 - Nagyon tetszett ez a mese, mert nagyon jó könyv. (Négyszögletű Kerek Erdő)
 - Tehát minél jobban öltözködsz, annál jobban felfélnék rád és nagyobbak néznek, de persze van olyan, hogy ez nem így van.
 - A természeti monda az földrajzi monda, és a történelmi történet monda.
 - A történelmi monda lehet földrajzi.
 - Az állatmesében nem történik semmi különös.
- „...anyjuk nagy szomorúsága mián feszt veszedni volt kedvük.”
 - Székely hangnem, mert vannak benne székely kifejezések, pl. pityóka.
 - Az a háromszög, mikor van neki egy negyedik szög.
 - A háromszögben a szögek száma 180° .
 - Ha egy derékszögű háromszögben az átfogók párosak páronként, akkor a két háromszög kongruens.
 - A bázisok cseppfolyós hőmérsékletben találhatók.
 - Az ion egy negatív töltésű molekula.
 - Toldi György visszataszító, mert mikor testvére meg akarta ölelni, ő eltaszította magától.
 - Az Internetben sok érdekességet lehet találni.
 - Hol és mikor játszódnak A Pál utcai fiúk című regény eseményei?
Akkor, amikor a költő megszólítja a természetet.

A rikkantást segítették:

László Ildikó tanárnő

Kádár Andrea tanárnő

Ferencz Hedvig (VIII. A)

Sentes István informatikus